

L'une des grandes places de Tudèle, la ville de naissance de Juda Halévy

Le Kouzari

Transmission du inyan haélohi

Le "inyan haélohi" (littéralement "chose divine") est l'un des concepts centraux du Kouzari. Plusieurs auteurs postérieurs se sont penchés sur sa signification. Il semble que pour Juda Halévy, cette notion traduise l'état prophétique d'un individu ou du peuple d'Israël.

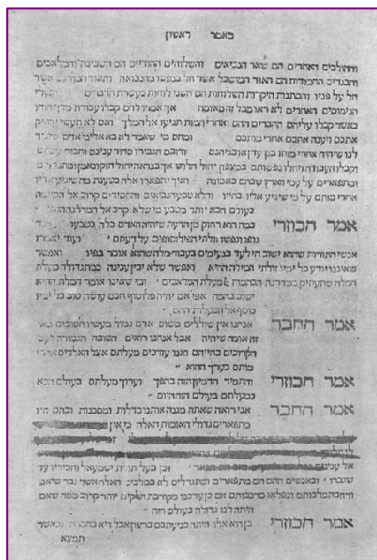
ספר הכוזרי מאמר א אות צה

ודי לי לעד, שהשם בחרם לעם ולאומה מבין אומות העולם, וחול הענין האלהי על המונם עד שהגיעו כלם אל מעלת הדבור, ועבר הענין אל נשיהם והיו מהן נביאות, אחר שלא היה חל הענין האלהי כי אם ביחידים מבני אדם אחר אדם הראשון, כי אדם היה שלם מבלתי תנאי, כי אין טענה בשלמות מעשה, מעושה חכם יכול, מחומר בחרו לצורה אשר חפץ בה, ולא מנע מונע ממזג שכבת זרע האב ולא מדם האם ולא מהמזונות וההנהגה בשני הגדול והינקות והתחלפות האויר והמים והארץ, כי יצרו כמגיע לתכלית ימי הבחורות השלם ביצירותיו ובמדותיו, והוא אשר קבל הנפש על תומה, והשכל על תכלית מה שביכולת האנושי, והכח האלהי אחר השכל, ר"ל המעלה אשר בה ידבק באלהים וברוחניים, וידע האמתות מבלי למוד, אבל במחשבה קלה, וכבר נקרא אצלנו בן אלהים, וכל הדומים לו מזרעו בני אלהים, והוליד בנים רבים ולא היה מהם ראוי להיות במקום אדם אלא הבל, כי הוא היה דומה לו, וכאשר הרגו קין אחיו מפני קנאתו בו על המעלה הזאת, נתן לו תחתיו שת, והיה דומה לאדם, והיה סגולה ולב וזולתו כקליפה. וסגולת שת אנוש. וכן הגיע הענין עד נח ביחידים היו לבבות, דומים לאדם ונקראים בני אלהים, שלמים בבריאתם ובמדותם ובאריכות הימים ובחכמות וביכולת, ובימיהם אנו מונים מאדם ועד נח וכן מנח ועד אברהם. ואפשר שהיה מהם מי שלא דבק בו הענין האלהי כתרח, אבל אברהם בנו היה תלמיד לאבי אביו עבר, ועוד שהשיג נח בעצמו. והיה הענין האלהי דבק בהם מאבות אבותם אל בני בנים. ואברהם סגולת עבר ותלמידו ועל כן נקרא עברי, ועבר היה סגולת שם ושם היה סגולת נח, מפני שהוא יורש האקלימים השוים אשר אמצעיתם וחמדתם ארץ כנען אדמת הנבואה, ויצא יפת אל צפון וחם אל דרום. וסגולת אברהם מכל בניו יצחק, והרחיק כל בניו מהארץ הזאת המסוגלת כדי שתהיה מיוחדת ליצחק, וסגולת יצחק יעקב, ונדחה עשו אחיו מפני שזכה יעקב בארץ ההיא, ובני יעקב כלם סגולה, כלם ראויים לענין האלהי, והיה להם המקום ההוא המיוחד בענין האלהי, וזה היה תחלת חול הענין האלהי על קהל, אחרי אשר לא היה נמצא כי אם ביחידים.

Le livre du Kouzari chapitre 1, paragraphe 95

Il me suffira de témoigner que Dieu a choisi ce peuple et cette nation entre toutes les nations de la terre, et sur eux s'est posée "la chose divine" [l'état prophétique] au point que tous

atteignirent le niveau de la parole [prophétique], et celle-ci a été transmise à leurs femmes qui devinrent prophétesses, après que cette "chose divine" n'est touchée que des particuliers de l'humanité après le premier homme. Car Adam était parfait sans le moindre doute, car on ne peut douter de la réalisation de l'œuvre du Sage omnipotent, et il choisit la matière [de son corps] qui convenait le mieux à sa forme humaine. De plus il ne fut pas diminué du fait de la qualité du sperme paternel ou du sang de la mère, ou des nourritures de l'enfance, des faiblesses dues à l'éducation, ni des changements de climats, des températures de l'eau ou de la terre. Car il fut créé à la perfection de la jeunesse aussi bien dans sa forme que dans ses vertus. De même il reçut une âme idoine et une intelligence la plus brillante pour un être humain, ainsi que la potentialité divine qui vient après l'intelligence, je veux dire la qualité de pouvoir se joindre à Dieu et aux éléments spirituels. Ainsi il connaissait les vérités sans les apprendre, mais avec une pensée facile, et pour nous il est appelé "fils de Dieu", de même ceux qui sont de sa stature sont appelés "fils de Dieu" [les justes]. Il engendra de nombreux enfants, et seul Abel pouvait occuper la place de son père, car il lui ressemblait. Et lorsque Caïn le tua par jalousie à cause de cette qualité [prophétique], Dieu lui donna [à Adam] Set à la place qui ressemblait à Adam, il était comme le cœur et le joyau, le reste étant comme l'écorce. Et le joyau de Set fut Enoch. Et ainsi se transmet "la chose divine" jusqu'à Noé à travers des êtres singuliers comme des cœurs [de l'humanité] et ils furent appelés "fils de Dieu" comme Adam, parfait dans leur santé, dans leur longévité, dans les sciences et les capacités physiques. Et nous comptons nos jours depuis Adam jusqu'à Noé et depuis Noé jusqu'à Abraham. Et il est possible que la "chose divine" ne toucha point l'un d'eux comme

Térah [père d'Abraham], alors qu'Abraham fut le disciple du père de son père, Ever, de même Noé qui reçut "la chose divine" par lui-même [sans être le disciple d'un maître]. Et ainsi "la chose divine" passa des pères aux fils. Et Abraham fut le disciple précieux d'Ever et c'est pourquoi il est surnommé Abraham l'Hébreu [*ha-ivri*], de même que Ever fut le disciple précieux de Sem, et Sem le disciple précieux de Noé, qui hérita de l'espace du milieu et lieu précieux qui est la terre de Canaan, la terre de la prophétie. Japhet parti au Nord et Ham au Sud. Et l'enfant précieux d'Abraham fut Isaac, et Abraham éloigna tous ses enfants de cette terre précieuse afin qu'elle soit offerte à Isaac. Et l'enfant précieux d'Isaac fut Jacob, et Esaü son frère fut éloigné de cette terre, car elle fut l'héritage de Jacob. Et tous les fils de Jacob furent précieux, tous dignes de recevoir la "chose divine", et ce lieu leur fut réservé pour la "chose divine", et ce fut le début du lien entre la "chose divine" et une assemblée, après qu'elle ne se fut

attachée qu'à des individus.

Une version du XVIIe du Kouzari

Traduction : Philippe Haddad.